

כב' השופט
משה בראון

**“בניסיון לתרץ את מצג השווא בנוגע להיקף ההכנסות
והרכוש שלו, טען הנתבע בדיון ההוכחות,
כי הוא לא היה מודע לטענות שנטענו בשמו בכתב ההגנה
וביתר כתבי הטענות במשך השנים,
והוא חתם על מה שהציגו בפניו בלי לקרוא ובלי לדעת מה
כתוב שם, לרבות על תצהירים מטעמו”**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810 ו. נ' ו.

בפני כב' השופט משה בראון

התובעת: ר.ח.ו.
ע"י ב"כ עו"ד שירה דרורי-סאלם

נגד

הנתבע: א.צ.ו.
ע"י ב"כ עו"ד דב פרימר ונעם גלזר

פסק דין

1. עניינו של פסק דין זה – תביעה למזונות חמישה קטינים, שהם ילדי הצדדים מנישואיהם.
2. הצדדים נישאו בשנת 2012 והתגרשו באוגוסט 2022 (או בתחילת ספטמבר 2022).
3. ילדי הצדדים הם:
 - א.ר., ילידת 2013.
 - ה., ילידת 2014.
 - א., ילידת 2017.
 - ג., יליד 2018.
 - ד., ילידת 2020.
4. נישואי הצדדים קרסו לאחר שהתובעת גילתה שבעלה הנתבע צורך שירותי זנות. בעקבות הגילוי עזב הנתבע את דירת הצדדים ביום 10.10.2021 ובו ביום פתחה התובעת בהליך של יישוב סכסוך בבית הדין הרבני. הצדדים לא הצליחו ליישב את המחלוקות בהליך יישוב הסכסוך וביום 16.12.2021 הוגשה התביעה בתיק זה. יתר המחלוקות שבין הצדדים נדונות בבית הדין הרבני.
5. התביעה התבררה תחילה בפני כב' השופט איתי כץ. היא הועברה לטיפול ביום 19.4.2025.
6. הילדים נמצאים אצל האם מאז הפרידה. לאב נקבעו בבית הדין הסדרי שהות מצומצמים, פעמיים בשבוע למשך עד 5 שעות, ללא לינה, וזאת תחת פיקוח פרטי.

1 מתוך 16

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810 ו. נ' ו.

7. בכתב התביעה נטענו הטענות הבאות:

- הנתבע כפה על המשפחה אורח חיים סגפני ודל, תוך ניהול חיים כפולים וביצוע סטיות מיניות, אשר מומנו מכספים שגזל מהמשפחה ומחשבון הבנק המשותף. כמו כן הוא נהג באלימות כלפי התובעת והילדים.
- הנתבע הינו בעלים של רכוש והכנסות עתק של מיליוני דולרים, אך הוא בוחר שלא לעבוד ומטיל את כל נטל הפרנסה עליה.
- הכנסתה הממוצעת של התובעת מכלל עבודותיה עומדת על 6,606 ₪ לחודש, ואינה מאפשרת לה להשתתף במזונות הקטינים. הוצאות אחזקת הדירה שבעלות הצדדים (חלקם של הקטינים) עומדות על 1,675 ₪ לחודש, והוצאותיהם של חמשת הקטינים מסתכמות ב-8,950 ₪ לחודש.
- סך ההוצאות החודשיות הנדרשות לקטינים עומד על 10,625 ₪, בתוספת הוצאות חינוך ובריאות המוערכות בסכומים משתנים לכל ילד (לדוגמה, 595 ₪ ל-א.ר. ו-1,100 ₪ ל-ד.).
- יש לחייב את האב לשאת במלוא הוצאות הילדים, כולל הוצאות חינוך ובריאות וכן להורות כי קצבת הילדים מהביטוח הלאומי תשולם לידיה.
- יש לקבוע את חיוב המזונות מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך, 10.10.2021.

8. בכתב ההגנה, שהוגש ביום 20.1.2022, טען הנתבע את הטענות הבאות:

- תביעת התובעת מוגזמת ומופרכת.
- הטענות בדבר אלימות הנתבע, סטיות מיניות וריקון חשבונות הן הכפשות שקריות שאינן רלוונטיות למזונות הקטינים.
- הנתבע הכחיש שאי פעם כפה אורח חיים סגפני, וטען כי התובעת הייתה אחראית על הכספים ושלטה בחשבון הבנק המשותף.
- אין לנתבע כושר השתכרות או הכנסה, הוא תלמיד ישיבה שלומד בכדי להיות סופר סת"ם, וזאת בהסכמת התובעת.
- הכספים הרשומים על שם הנתבע שייכים להוריו, ורשומים על שמו מטעמי מיסוי בלבד ואין לו גישה אליהם.

2 מתוך 16

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810 ו. נ' ו.

- דרישת המזונות מופרכת ומנופחת, והתובעת לא הפרידה בין הוצאות תלויות שהות ושאינן תלויות שהות, ולא צירפה אסמכתאות. הוכחו סכומי הוצאות הנטענים.
 - יש לדחות את התביעה ולקבוע כי כל צד יישא בהוצאות תלויות השהות כשהילדים איתו. כמו כן, יש לקבוע כי הוצאות שאינן תלויות שהות ישולמו לפי יחס ההכנסות והסדרי השהות שיקבעו בבית הדין הרבני.
9. בד בבד עם כתב התביעה הגישה התובעת בקשה לפסיקת מזונות זמניים. ביום 3.1.2022 ניתנה החלטת כב' השופט כץ בבקשה זו. נקבעו מזונות זמניים בסך 4,900 ₪ לחודש, תוך שביית המשפט מצייין, "כי טענת המשיב לפיה הינו אברך כולל בהסכמתה המלאה של המבקשת ממועד נישואי הצדדים ועד היום, אינו עובד ומעולם לא עבד, אין בידו כספים, אין הוא מנהל חשבון ואין הוא מחזיק בכרטיס אשראי משלו, אינה פוטרת אותו מתשלום מזונות לקטינים".
10. עוד נקבע כי:
- א. הצדדים יישאו שווה בשווה בהוצאות החינוך החריגות של הקטינים וכן הוצאותיהם הרפואיות החריגות של הקטינים אשר אינן מכוסות ע"י הביטוח הרפואי.
 - ב. קצבת ילדים וכל תשלום אחר שישולם מאת המל"ל בעד הקטינים ישולמו לידי המבקשת, בנוסף לכל תשלום אחר.
 - ג. מועד החיוב הוא מיום הבקשה לישוב סכסוך, דהיינו מיום 16.12.21.
11. הודגש בהחלטה, כי הצדדים טרם עמדו לחקירה וטרם נתבררו העובדות לעומקן וכי מזובר בהחלטה למזונות זמניים וזאת מבלי להיכנס לעובי הקורה, אשר אינה מהווה תקדים לגובה סכום המזונות שייפסק בסוף ההליך.
12. ביום 9.1.2022 תוקנה ההחלטה באופן שהחיוב הינו מיום הגשת הבקשה למזונות זמניים, 16.12.2021 ולא מיום הבקשה ליישוב סכסוך.
13. שמונה חודשים לאחר מכן ניתנה החלטה, בה התבקשו ב"כ הצדדים לעדכן אם ניתן פסק דין סופי בעניין זמני השהות, שכן בית המשפט אינו רואה טעם בקביעת מועד דיון בטרם נקבע עניין זה, שיש בו להשליך על פסיקת המזונות וגובהם.
14. לאחר מתן ההחלטה בעניין המזונות הזמניים פנתה התובעת לא פחות משש פעמים בבקשות להגדלת הסכום או לפחות להצמדתו למדד המחירים לצרכן:
- 14.1. ביום 19.9.2022 ביקשה התובעת לקבוע את התיק להוכחות ולהגדיל את המזונות הזמניים לסך שלא יפחת מ-2,000 ₪ לכל ילד. הבקשה נדחתה.

3 מתוך 16

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810 ו. נ' ו.

14.2. ביום 30.11.2022 ביקשה התובעת להבהיר, כי הצדדים יישאו שווה בשווה בכל הוצאות החינוך והבריאות של הקטינים, ולא רק בהוצאות החריגות, מאחר והאב השתמט מחובתו ופירש את ההחלטה בצמצום.

ביום 8.12.2022, בית המשפט קיבל את הבקשה בכל הנוגע להוצאות חינוך ודחה אותה בנוגע להוצאות בריאות.

14.3. ביום 15.6.2023 שוב התבקשה הגדלת המזונות הזמניים לכדי 2,000 ₪ לכל ילד. זאת לאור זמני השהות המצומצמים של הילדים עם האב, פעמיים בשבוע אחר הצהריים ללא לינה, ובהיתן שבחוות דעת של ד"ר רועי אלדור שהוגשה לבית הדין נקבע, כי זמני השהות לא ישתנו בשנה הקרובה אלא להיפך, יש לבחון פיקוח וצמצום ההסדר הקיים. עוד הביאה התובעת בפני בית המשפט מידע לפיו שבשנת 2021 קיבל הנתבע דיבידנדים בסך 371,362 ₪.

בקשה זו נדחתה ביום 8.7.2026, תוך שבית המשפט מציין את טענות התובעת, לפיה במהלך הנישואין היא "נשאה על כתפיה באופן בלעדי את העול הכבד של המשפחה, הן מבחינת גידול הילדים והן מבחינת פרנסה." כי היתה המפרנסת העיקרית וכי "...כרעה לבדה תחת עול הפרנסה..."; כי במשך כל שנות הנישואין האב "התנער מעול הפרנסה..." וכי השקיעה את כל משאביה בבית ובמשפחה, על מנת לפרנס את הבית נאלצה לעבוד במספר עבודות...".

כאמור, הבקשה נדחתה והתובעת אף חוייבה בהוצאות לטובת המשיב בסך 1,700 ₪.

14.4. ביום 19.6.2024 שבה וביקשה התובעת להגדיל את סכום המזונות הזמניים ל-2,000 ₪ לכל ילד. בית המשפט לא מצא להידרש לבקשה, בשל כך שהיא חרגה מההוראות שניתנו בהחלטה קודמת בנוגע לעדכון שנדרשו הצדדים להגיש.

14.5. ביום 29.10.2024 שוב ביקשה התובעת להגדיל את המזונות הזמניים ל-2,000 ₪ לחודש לכל ילד. בתגובה לכך בית המשפט קבע דיון ליום 14.1.2025. בפתח הדיון ציין בית המשפט כי מטרת הדיון היא לעמוד על מצב הדברים בבית הדין, לאור טענת התובעת לפיה ניתן שם פסק דין ומנגד טענת הנתבע כי הדברים עדיין לא הסתיימו ולא ניתן פסק דין סופי.

בדיון התברר כי הצדדים טרם קיימו הליכי שאלונים וגילוי מסמכים. לפיכך ניתנה להם האפשרות לעשות כן ונקבע, כי לאחר שיסיימו הליכים אלה, הם יפנו בבקשה לקובע מועד להוכחות.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810-ו. נ' ו.

לא ניתנה החלטה בבקשה להגדיל את המזונות הזמניים. תחת זאת נקבע, כי ככל שהתובעת מתעתדת להגיש בקשה להגדלת סכום המזונות, היא תצמצם את הבקשה ל-3 עמודים והנתבע יצמצם את תגובתו ל-3 עמודים.

14.6. ב-28.1.2025 שבה ועתרה התובעת להגדלת המזונות הזמניים. בבקשה הפנתה התובעת לפסק דין שניתן בבית הדין הרבני ביום 16.10.2024, שבמסגרתו נקבע, בין היתר, כי האם היא ההורה המשמורן ונקבעו זמני ביקור מצומצמים לאב. עוד צויין, כי ביום 17.12.2024 הועברו מפגשי האב עם הילדים למרכז קשר.

הנתבע בתגובתו, טען לשינויי נסיבות המצדיקים דווקא הפחתה של המזונות הזמניים. כך, בין השאר, בשל גדילת הקטינים, כך שרק הקטינה ד. נותרה בת פחות משש בעוד ארבעת אחיה עברו גיל זה כך שמזונותיהם הם מדין צדקה בלבד. בנוסף צויין, כי התובעת התחתנה ומתגוררת עם בן זוגה החדש בבית הצדדים ללא הסכמת הנתבע וכך גדלה הכנסתה הפנוייה וכן כי התובעת אינה משלמת לנתבע דמי שימוש בגין שימושה שלה ושימוש בעלה החדש בחלקו של הנתבע בדירת המגורים.

אשר להכנסותיו, הנתבע שב וטען, כי הכספים שמייחסת לו התובעת אינם שלו, אלא של הוריו והם נרשמו על שמו מטעמי מיסוי ונוחות בלבד.

כן חזר הנתבע על טענתו, כי הואיל והצדדים וילדיהם חיו ברמת חיים צנועה, אין לשנות זאת בחיוב במזונות זמניים, שמטרתם שימור המצב הקיים בלבד.

ביום 18.3.2025 דחה בית המשפט את הבקשה, תוך ציון כי היא אינה עונה על התנאים שבתקנה 98 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 לעיון מחדש בהחלטה. בית המשפט הוסיף, כי הוא זוקף לחובתה את סירובה לפרט את הכנסות בן זוגה החדש.

15. בהמשך להחלטת בית המשפט בדיון ביום 14.1.2025 החלו הצדדים בהליכי גילוי מסמכים ומענה על שאלונים, עניין שנמשך כשנה תמימה. בהליכים הללו התברר, כי היקף נכסיו של הנתבע והכנסותיו תואמים את שטענה התובעת לאורך כל הדרך.

16. מהמסמכים שהתגלו התברר, כי היקף רכושו של הנתבע בארצות הברית עומד על למעלה מ-2 מיליון דולר, וזאת לאחר שהנתבע משך כחצי מיליון דולר לצורך מימון שכר טרחת בא כוחו ותשלום כתובה לתובעת.

17. נכון ליום 16.09.2025, יתרת הכספים בשלושה חשבונות בנק בארצות הברית עמדה על 2,143,391 מיליון דולר, השווים ל-7,159,925 ₪ לפי ערך דולר של 3.34. כעולה מנספחים 5-7 לתצהיר התובעת, סכום זה כולל:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810 נ' ו.

- סך של \$1,393,090 בחשבון של קרן Tweedy, Browne International Fund Value ; סך של \$743,401 בחשבון בבית השקעות Schwab ; וכ- \$6,900 בחשבון חיסכון בבנק Chase , כאשר חשבון זה עמד על סך של \$66,894 במועד הקרע.
18. יצויין עוד, כי התובעת טענה, שהסך של 2.2 מיליון דולר שנתגלו במסגרת הליך גילוי המסמכים מהווים רק חלק מכלל רכושו של הנתבע, וכי הוא מיליונר בעל סכומי עתק.
19. כאמור, ב-19.4.2025 הועבר התיק לטיפול.
20. אחרי שהוגשו תצהירי עדות מטעם הצדדים התקיים בפניי קדם משפט ביום 17.11.2025 בדיון (וגם בדיון ההוכחות שלאחריו) טען ב"כ הנתבע, בשונה מקו ההגנה עד אז, כי אין מחלוקת שביכולתו של הנתבע לשאת במזונות הקטינים (עמ' 14 שורות 20-23 לפרוטוקול 17.11.2025, עמ' 48 שורה 2 לפרוטוקול 1.2.2026). נותרה, לפיכך, רק הטענה שהתובעת לא הוכיחה את צורכי הקטינים או את ההוצאות בפועל בגינם ולפיכך אין לחייב אותו לשלם את הסכומים שהיא תובעת (הטענה הועלתה בסעיף 68 לכתב ההגנה ופעמים רבות נוספות בתגובות לבקשות להגדלת המזונות הזמניים), וכן כי אין להתיר "מקצה שיפורים" בתביעה ביחס לרמת החיים שהיתה לקטינים קודם לכן.
21. בדיון ההוכחות שהתקיים ביום 1.2.2026 הודה הנתבע כי הכספים היו בבעלותו מאז שהגיע לגיל בגרות (הנתבע יליד 1988), מספר שנים לפני נישואיו לתובעת בשנת 2012 (עמ' 51 ש' 29-34 לפרוטוקול 1.2.2026).

דיון והכרעה

22. מקרה זה הינו ייחודי – אדם דן את משפחתו, אשתו וחמשת ילדיו, לחיי עוני סגפניים, כאשר הוא בעלים בסתר של רכוש בשווי של מיליוני דולרים בהשקעות פיננסיות בארה"ב. בה בעת הוא מוציא במשך שנים אלפי שקלים בכל חודש מכספי עבודתה ועמלה של אשתו לצורך סיפוק תאוותיו והנאותיו המיניויות בבתי בושת ובפעילות פורנוגרפית. כאשר העניין מתגלה והוא נתבע לפרנס את ילדיו על מנת שיתקיימו בכבוד, הוא מתגונן בטענה שאין לשנות דבר ועל ילדיו להמשיך לחיות כדלפונים חסרי כל, מאחר שתביעת מזונות איננה "מקצה שיפורים" ואין לאפשר לילדיו רמת חיים מעבר לזו לה הם הורגלו.
23. ד"ר רועי אלדור, פסיכולוג קליני שהגיש חוות דעת בעניינם של הצדדים לבית הדין הרבני, כתב על הנתבע את הדברים הבאים בחוות דעתו, שהוגשה ללא התנגדות לתיק –

"א., יליד 17/7/88, הינו אדם צעיר, ה-3/3 במשפחת המוצא, הינו אדם שכל חייו מוקדשים ללמידה של לימודי קודש. הופעתו הינה בהתאם לכך, סגפנית וללא סימני טיפוח אישי. השילוב בין הסגפנות שמתבטאת גם בדיבור רך ושקט לבין היותו מעט

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810 ו. נ' ו.

נמוך קומה, יוצר רושם ראשוני של פגיעות ומגייס אמפתיה ראשונית כלפיו. במקביל, קשה להעלות על הדעת שמדובר באדם שנתפס והודה בהתנהגות חוזרת ונשנית המעידה על התמכרות למין... לעיתים ל-א. כנות אישית מפתיעה, כמו ילדית, של חשיפה – כך בהתחלה שיתף באמירה כללית לגבי ההתמכרות ובידיעה כי משפחתו מאוד נפגעה מכך. הוא יכל גם לציין סכום של 6 ספרות שבזבז מתוך החסכוניות שלהם, וכיצד עקף והתגבר על כל מחסום שניסו ר. והוא לשים כנגד הזבז והמשך להוציא כספים. סיפור הכיסוי שלו היה, כי מדובר בהתמכרות להימורים... לדבריו, תחילת ההליכה לפרוצות ולבתי בושת – בגיל 24, כשהוא אב לתינוקת בת כמה חודשים, עת ש-ר. מתחילה את לימודיה באוני' ת"א. האינטנסיביות בהתמכרות הגיעה לכמה פעמים בשבוע, כשברחבי הארץ הוא נפש עם פרוצות..."

24. התובעת ציטטה בתצהירה מתוך מכתב שהקריא הנתבע בבית הדין (לא הוגשה התנגדות לכך מצד הנתבע):

"אני מכיר בחומרת מעשיי לאורך רוב שנות הנישואין, מעשים איומים ונוראים בכל קנה מידה, יהודי ואפי' אנושי. ברור לי לגמרי שהתגובה הנורמלית, הן של אשה יהודיה והן של הוריה, למצב זה הוא גירושין."

25. האם, בכתב התביעה, בתצהירה ובעדותה, מפרטת באופן עקבי את רמת החיים הדלה והמחסור שבהם גדלו ילדיה, כשהיא מייחסת זאת להתנהלותו הכלכלית של האב. עדותה בעניין זה היתה עקבית ומפורטת ולא נסתרה. בית המשפט מוצא אותה מהימנה לחלוטין.

26. האם מתארת כי היא וילדיה חיו חיי עוני ומחסור, והגיעו לחרפת רעב. הילדים לא זכו לארוחה בשרית בימות החול, אלא רק בשבת. האב מנע רכישת מוצרי מזון בסיסיים שנחשבו יקרים בעיניו, כמו עגבניות, חצילים, בשר, עוף ודגים, ואף אמר - למה את קונה חצילים ולמה את קונה ביצים. במקרים מסוימים, האם נאלצה לאסוף ארוחות ערב מצהרונים הילדים, והאב אף מילא את המקרר בספרי קודש במקום אוכל.

27. בחורף לא הדליקה התובעת חימום להסקה ומקלחות וישבו במעילים בבית.

28. הילדים נאלצו ללכת עם בגדים ישנים ומרופטים, ולא זכו לקבל ביגוד והנעלה חדשים. ציוד הביגוד וההנעלה עבר בין הילדים מיד שנייה, ולעיתים אף מיד שלישית, או התקבל מאחותיה של האם. לדוגמה, מעיל של ילדה היה מרופט לאחר 3 שנים, והילדים נאלצו ללבוש בגדים מיד שנייה.

29. המשפחה חיה בדלות מחפירה, עם ספות קרועות, כיסאות קרועים וכיסאות כתר שבורים. פסיקת המזונות הזמניים הזעומים לא אפשרה רכישת מוצרים בסיסיים שהילדים זקוקים

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810 ו. נ' ו.

- להם להתפתחותם, כולל משחקים, ספרים וצעצועים חדשים. האם לא יכלה לרשום את הפעוטה למעון בשל היות האב מובטל וחוסר זכאות.
30. לדברי האם, האב גזל את פרי עמלה מעבודתה הקשה, ומשך כספים מחשבון הבנק המשותף לצורך סטיותיו המינייות, כולל תשלום עבור זנות ופורנו, בעודו מציג מצג שווא של תלמיד ישיבה אדוק. הוא כפה על המשפחה אורח חיים סגפני, וגרם למשפחה לחיות מתחת לקו העוני למרות עושרו הרב. האם נאלצה לעבוד במספר עבודות כדי לפרנס את הבית, כשהיא חוסכת שקל לשקל.
31. התובעת מציינת כי הילדים סבלו ונפגעו, חוו דלות, דוחק ועוני, וכי מצב זה גורם להם לטראומה. היא אף תיארה מקרה בו ילדה לקחה חטיף מתיק של חברה כי לא היה לה חטיפים.
32. אכן, בתביעת מזונות, ככלל, נפסקים מזונות בהתאם לצרכי הילדים ולרמת החיים לה הורגלו הקטינים (בג"ץ 5988/21 פלוני נ' פלונית, סעיף 21 לפסה"ד) אך מבחן נוסף, שהוא בדרך כלל משלים למבחן רמת החיים לה הורגלו הקטינים, הוא מבחן "רמת החיים לה ראויים הקטינים" (בעמ 919/15 פלוני נ' פלונית, סעיפים 23, 27, 29 (ב) לפסק דינו של כב' השופט פוגלמן).
33. בענייננו, נפערה תהום בין רמת החיים העלובה לה הורגלו הקטינים לבין זו לה הם היו ראויים על פי מצבו הכלכלי של אביהם. הקטינים נאלצו לחיות עד כה ברמת חיים נמוכה מאוד, תוך פגיעה חמורה בביטחון התזונתי שלהם וברווחתם הפיזית והנפשית, כאשר לאור עושרו של אביהם ראויים הם למצער לרמת חיים ממוצעת ולמעשה לרמת חיים אף גבוהה הרבה יותר.
34. יפים לענייננו הדברים שב-תלהמ (י-ם) 34968-02-20 פלונית נ' אלמונית [15.11.2023], כב' השופטת אורית בן דור ליבל):

"בפסיקה כבר נקבע כי כאשר לאב, על-פי הכנסתו, היכולת לספק לילדיו מעבר לצרכים החיוניים, עליו לעשות כן מדין צדקה. במקרה כזה ניתן לחייב את האב בתשלום מזונות לילדיו, כך שיוכלו להמשיך ולחיות על-פי רמת החיים שהורגלו לה ושהיו ראויים לה, אפילו רמת חיים זו תשית על המעורר חיוב בתשלום דמי מזונות, העולים במידה ניכרת על הצרכים ההכרחיים שלהם בלבד (ראו לעניין זה: [ע"א 93/85](#) שגב נ' שגב פ"ד ל"ט (3) 822 (1985))."

לעניין זה עומד גם הכלל כי באשר להורים אמידים יש לפסוק מזונות "בנחת ולא בצער, ברווח ולא בצמצום" [תיק מעמד אישי (ח"י) 663/92 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 26.6.94), עמ"ש (חיפה) 56000-10-18 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 31.1.19)].

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810-1. נ'ו.

35. כאמור, הדגש בענייננו יהיה על רמת החיים לה ראויים הקטינים במובחן מרמת החיים לה הם הורגלו.
36. מהאמור נובע, כי בהיעדר המשאבים הכספיים הנדרשים למימון רמת החיים לה היו הקטינים ראויים, לא ניתן להסיק בדבר צורכיהם מההוצאות בפועל.
37. על פי טענת הנתבע, שבאה לידי ביטוי בין השאר בחקירת שתי וערב ארוכה של התובעת, משלא הצליחה התובעת להמציא ראיות מלאות לסכומי המזונות הנתבעים, אין לקבל את סכומי המזונות שהיא תובעת. יש לדחות טענה זו מכמה נימוקים:
- על פי סעיף 8 לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995, בית המשפט לענייני משפחה רשאי לסטות מכללי הראיות על מנת לעשות משפט צדק. במקרה זה די יהיה בראיות שהוצגו כדי לקבוע את צורכי הילדים, גם אם לא הוכח כל פריט ברשימת ההוצאות.
 - המקרה דנן הינו מקרה קיצון, בו בעל יכולת כלכלית גוזר חיי מחסור על אשתו וילדיו, ולאחר שאיתנותו הכלכלית נחשפת מבקש להיבנות מהמחסור המחפיר שכפה על משפחתו. מצב זה, בו מי שיוצר מצג שווה של מחסור כלכלי, מבקש להיבנות ממנו מבחינה ראייתית, אינו מתקבל על הדעת. הכיצד אמורה היתה התובעת להוכיח רמת הוצאות ריאליות, כשבפועל היא אולצה להסתפק בחיי עוני ומחסור?
38. משכך, בהצטרפות האמור ובמקרה המיוחד שלפנינו, המזונות ייקבעו שלא על פי הצגת ההוצאות בפועל.
39. ב"כ הנתבע הסתמך רבות בסיכומיו על פסק הדין בתמ"ש 56446-06-16 ואח"י נ' יו' [12.9.2017], כב' השופטת בן דור ליבל. בכך מבקש ב"כ הנתבע לבסס את הטענות הבאות:
- מזונות מדין צדקה מוטלים באופן עקרוני על שני ההורים;
 - חיוב המזונות נקבע לפי צורכי הילד ולא לפי עושרו של האב;
 - לצורך פסיקת מזונות מדין צדקה יש להוכיח שלושה ממצאים עובדתיים: הצרכים של הילדים לפי רמת החיים להם הם הורגלו, הכנסות כל אחד מההורים מכל מקור שהוא העומדים לרשותם והכנסה פנוייה של כל אחד מההורים.
 - במזונות מדין צדקה אין לעשות "מקצה שיפורים" ביחס לרמת החיים שהיתה עד לסכסוך.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810-ו. נ' ו.

40. בהתייחס לטענות הנ"ל:

- אכן, מזונות מדין צדקה מוטלים על שני ההורים, אך זאת בהתאם ליחס הכנסותיהם. העיקרון ייושם בהמשך פסק דין.
 - חיוב המזונות אכן ייעשה לפי צורכי הקטינים, אותם יש לקבוע ברוחב יד כאשר מדובר באב עשיר.
 - במקרה המיוחד הנדון כאן אין להסיק כלל מרמת החיים העלובה אותה כפה הנתבע על אשתו וילדיו את גובה המזונות שייפסקו. בפסק הדין בתיק 56446-06-16 הנ"ל היה מדובר על משפחה דלת אמצעים, שלא כמו במקרה זה. הכנסות ההורים והכנסתם הפנוייה נלקחו בחשבון בתיק זה.
 - אין מדובר במקרה זה על "מקצה שיפורים" אלא על אלא על הפעלת מבחן משפטי ראוי לצורך קביעת מזונות.
41. יצויין, במאמר מוסגר, כי ערעור שהוגש על פסה"ד בתיק 56446-06-16 הנ"ל התקבל (עמ"ש 64559-03-25, לא פורסם) ובסופו של דבר חוייבה שם הנתבעת לשלם מזונות לתובע עבור בנות הצדדים.
42. עוד יש להתחשב בכך, שכדי להביא את הקטינים לרמת החיים הראוייה, יהיה על האם להשקיע כספים רבים בשיפור בריאותם הפיזית והנפשית, וכן בשדרוג תשתיות בית המגורים והמיטלטלין המשמשים את הקטינים. כפי שהיא העידה, וכאמור לעיל, רהיטי הבית ישנים ומתפרקים, ויש להחליפם בחדשים. יש גם לתקן את הצנרת הדולפת ותשתיות נוספות. מדובר בהוצאות בסכומים גבוהים, אותן יש לשקלל במזונות בהם יישא האב.
43. בהיעדר ראיות ישירות, אשר כאמור אינן בנמצא, ניתן להעריך את צורכי כל אחד מהקטינים בכ- 3,000 ₪ לחודש, כפי שנעשה ב-תלהמ 20-02-34968 הנ"ל:

"בענייננו לא הוכחו צרכיהם של הקטינים בראיות מספיקות ולמעשה כל שבפני בית המשפט הוא גרסת התובעת באשר לצרכיהם ומספר ראיות חפציות, ובפרט תנועות בחשבונות הבנק. עת לא השכילו הצדדים להציג די ראיות לשם הוכחת עלות צרכי הילדים, נותרנו עם החזקה האמורה, באשר לעלות צרכים אלו. חזקה, אשר בהיעדר ראיות מספקות, אף לא נסתרה. המדובר בענייננו במשפחה אשר הורגלה, כעולה מאופן התנהלותה, לרמת חיים גבוהה מן הממוצע. לפיכך יהיה זה סביר להעריך את עלות מזונותיו של כל אחד משלושת הקטינים בסך של 3,000 ₪. וזאת אף מתוך

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810 ו. נ' ו.

התחשבות שמדובר במספר ילדים ולא בילד בודד (עניין המפחית את עלות צרכיו של קטין כמפורט בהלכת ורד ע"א 552/87 ורד נ' ורד [פורסם בנבו] (1998)).

44. סך כל צרכי הקטינים יועמדו, אפוא, על 15,000 ₪ לחודש. לכך יש להוסיף הוצאות חריגות בתחומי הבריאות והחינוך.

45. האם היא שנושאת במלוא צרכי הקטינים, שכן האב רואה אותם מספר שעות בשבוע ואינו נושא בנטל גידולם, נטל שאינו רק כלכלי, אלא כולל גם משאבי זמן, משאבים רגשיים וויתור על התקדמות מקצועית וכלכלית של האם ואף גורע זמן ומשאבים מהקשר עם בעלה הנוכחי ובתה התינוקת החדשה.

46. האם מתגוררת עם הקטינים בדירת הצדדים והאב עומד על כך שעליה לשלם לו דמי שימוש עבור מגוריה ומגורי בעלה בנכס. עניין זה נדון בבית הדין הרבני. ככל שתחוייב האם בתשלום דמי שימוש לפי שכר דירה ראוי, יתווסף לחיוב המזונות חלקם של הקטינים בדמי השימוש, שכן על האב לשאת גם בעלות שכירת מדור לקטינים. וככל שהאם תשכור בעתיד דירה למגוריה ומגורי משפחתה, יתווסף חלקם של הקטינים בעלות השכירות למזונות בהם חייב האב.

חלוקת הנטל בין הצדדים

47. לטענת האם בתצהירה, הכנסת האב מדיבידנדים בשנת 2024 עמדה על ממוצע חודשי של 79,580 ₪ (סעיף 42ג) לתצהיר מיום 21.9.2025). נתון זה לא נסתר והאב לא הביא כל נתון אחר. לפיכך ניתן לקבוע כי זו הכנסתו החודשית של האב, ויצויין לעניין זה, כי בהכנסה זו אין כדי לפגוע בקרן ההון של האב, אשר אותה הוא יוכל להגדיל בעתיד. האב טען לכל אורך ההליך כי הוא חי בצמצום קיצוני. ניתן, לאור זאת, לאמוד את הוצאותיו האישיות בסך של 5,000 ₪ לחודש, שכן האב מצהיר על בחירתו לחיות בצמצום. לאחר הפחתת ההוצאות האישיות נותרת בידי האב הכנסה חודשית פנויה של 74,580 ₪.

48. הכנסתה של האם עומדת על כ-7,000 ₪ לחודש מעבודתה כאדריכלית. בנוסף היא מקבלת את קצבת הילדים מהמוסד לביטוח לאומי. ב"כ הנתבע טען בסיכומיו, כי מאחר שהאם עובדת בין 3 ל-5.5 שעות ביום, והילדים נמצאים במסגרות עד שעה 16:00, עליה להגדיל את היקף עבודתה ואת הכנסתה כדי לשאת במזונות הילדים.

49. אכן, הפסיקה תומכת בטענת האב, לפיה יש להתחשב בכל מקורות ההכנסה, לרבות זו הפוטנציאלית:

בעת קביעת גובה המזונות, השיקול המנחה הוא צרכי הילדים (ד"ר בנציון שרשבסקי, דיני משפחה (מה' 4, 1993), 381-379). לצד זאת, ישנה התחשבות ביכולת הכלכלית. בעת הערכתה של זו ההסתכלות היא רחבה; היא נגזרת לא

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810 ו. נ' ו.

רק מן המשכורת – בודאי לא משורת ה"נטו" במשכורת שלעתים קרובות אינה משקפת תמונה מלאה, ואין צורך להכביר על כך מלים – אלא מסך כל המקורות הכלכליים העומדים לרשות משלם המזונות, כולל נכסים, חסכונות, ואף פוטנציאל ההשתכרות (ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח (2) 725, 721; ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד מ (1) 151, 147). בכגון דא הדגש אינו בשאלה כמה משתכר האב או מהי משכורתו הפנויה, אלא כמה כספים יכול הוא להקצות לצרכי ילדיו.

בעמ 3432/09 פלוני נ' פלונית [23.6.2009, כב' השופט א' רובינשטיין].

50. ואולם בענייננו, כאשר האם מטופלת בחמשת ילדי הצדדים, אשר זמני השהות שלהם אצל אביהם מצומצמים ואינם כוללים טיפול מעבר לשהות עצמה, אין מקום לייחס לה יכולת השתכרות פוטנציאלית של היקף משרה מלא. בנוסף היא מטופלת בתינוקת נוספת מבעלה הנוכחי. עם זאת, ניתן בכל זאת לייחס לה יכולת מסויימת להגדיל את ההכנסה שלה, לאור שעות העבודה המצומצמות בפועל, עד לכדי 9,000 ₪ לחודש. לאחר הפחתת הוצאותיה האישיות בסך 5,000 ₪ נותרת לה הכנסה פנויה של 4,000 ₪.
51. יחס ההכנסות הפנויות של הצדדים, בנתונים שלעיל, הינו 19:1, כך שמגיל 6 על האב לשאת ב-95% ועל האם לשאת ב-5%.
52. עד גיל 6 כל הוצאות הילדים ההכרחיות על האב (בע"מ 919/15, סעיפים 13-14 לפסה"ד של כב' השופט פוגלמן) – ניתן לקבוע במקרה מיוחד זה, כי המזונות הכרחיים של הקטינים הינם בסך של 2,000 ₪ לכל אחד מהם, כפי שהאם טענה בכל פניותיה להגדלת המזונות הזמניים. סכום זה אינו חורג מהותית מהמגמה הקיימת כיום בפסיקה, לפיה מזונות הכרחיים מינימליים הינם בסדרי גודל של 1,800-1,900 ₪ לחודש (תלהמ (י-ם) 32247-09-24 ט. י. ב. נ' י. ב, [25.3.2025], כב' השופט גורודצקי).
53. לאור זאת, עד גיל 6 יש לחייב את האב במזונות בסיס בסך 2,000 ₪ לחודש וב-95% מיתרת המזונות מדין צדקה, שהם 950 ₪ לחודש.
54. בכתב התביעה ביקשה האם לחייב את האב במזונות חודשיים בסך 10,625 ₪ לחודש ובנוסף התבקש חיובו של האב בכל הוצאות החינוך והבריאות של הקטינים. מהחישובים שלעיל עלה, כי מדובר בסכום נמוך משמעותית מהמזונות להם ראויים הקטינים ולפיכך, ובשים לב ליכולתו הכלכלית של הנתבע, יש להיעתר לתביעה במלואה ואין צורך להרחיב בחישובים מדוקדקים של חיובים לכל אחד מהקטינים בהתאם לגילו ולצרכיו הספציפיים.
55. החיוב המבוקש הינו מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך, 10.10.2021. על פי תקנה 15(ב) לתקנות להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה תשע"ו-2016, כאשר מוגשת תביעת מזונות בתום

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810 ו. נ' ו.

תקופת עיכוב ההליכים יראו אותה כאילו הוגשה במועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך. לפיכך, קיימת סמכות לפסוק מזונות רטרואקטיביים ממועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך וכך יעשה במקרה זה.

התוצאה:

56. הנתבע ישלם לתובעת למזונות הקטינים סך של 10,625 ₪ לחודש. סכום זה יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן שהיה ידוע במועד הגשת התביעה (מדד נובמבר 2021) ויתעדכן בכל שלושה חודשים בהתאם לשינויי המדד. תחילת החיוב – 10.10.2021.

57. המזונות ישולמו בכל חודש עד ל-10 לחודש בהפקדה לחשבון הבנק של התובעת.

58. המזונות ישולמו עד הגיע כלקטין לגיל 18 או עד סיום לימודי התיכון, לפי המאוחר. ככל שקטין ישרת בשירות חובה בצה"ל או בשירות לאומי, ישולמו מזונות עבורו בגובה 1/3 מהתשלום ערב ההפחתה. ההפחתה לכל קטין תהיה בשיעור של 20% מהמזונות הכוללים המשולמים בעת ההפחתה.

59. בנוסף למזונות הנ"ל יישא האב ב-95% מהוצאות החינוך והבריאות של הקטינים והאם תישא ב-5%. בתוך 7 ימים מהצגת אסמכתא לתשלום הוצאת חינוך או בריאות ישיב האב לאם 95% מהסכום ששולם.

60. תשלומי מל"ל וכל הטבה אחרת שהתובעת תקבל בגין הקטינים יתווספו לחיובים שלעיל.

הוצאות המשפט

61. פסיקת הוצאות ושכר טרחת עורך דין נתונה לשיקול דעתו הרחב של בית המשפט, ומטרתה העיקרית היא לשפות את הצד הזוכה על הוצאותיו ולמנוע ממנו חסרון כיס, תוך איזון עם זכות הגישה לערכאות והכוונת התנהגות הצדדים. השיקולים המרכזיים כוללים את אופן ניהול ההליך, התנהלות בעלי הדין ותום ליבם, מורכבות התיק, שווי הסעד, היקף העבודה שהושקעה ושכר הטרחה ששולם בפועל. תקנות סדר הדין האזרחי החדשות קובעות ברירת מחדל של חיוב בהוצאות, אלא אם קיימים טעמים מיוחדים שלא לעשות כן.

תקנה 152 לתקנות קובעת כי "בתום הדיון יפסוק בית המשפט הוצאות סבירות והוגנות, זולת אם מצא שקיימים טעמים מיוחדים שלא לחייב בהוצאות כאמור".

תקנה 151 לתקנות מפרטת את התכליות העומדות בבסיס פסיקת ההוצאות והשיקולים שעל בית המשפט לשקול, והיא מורה כלהלן:

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810 ו. נ' ו.

- (א) חיוב בעל דין בתשלום הוצאות נועד לשפות את בעל הדין שכנגד על הוצאותיו בהליך בהתחשב בתוצאותיו, במשאבים שנדרשו לניהולו ובהתנהלות בעלי הדין.
- (ב) החלטת בית המשפט בעניין פסיקת הוצאות ושיעורן תבטא את האיזון הראוי שבין הבטחת זכות הגישה לערכאות, הגנה על זכות הקניין של הפרט ושמירה על שוויון בין בעלי הדין.
- (ג) סבר בית המשפט שבעל דין עשה שימוש לרעה בהליכי משפט או לא מילא אחר תקנות אלה, רשאי הוא לחייבו בהוצאות לטובת הנפגע או לטובת אוצר המדינה ובנסיבות מיוחדות אף את בא כוחו.

62. ברע"א 2507/24 לבון נ' ד"ר שולמית שרון (14.4.2024) נקבע כי: "פסיקת הוצאות נועדה לשפות את בעל הדין שכנגד על הוצאותיו בהליך, וזאת בהתחשב, בין היתר, בתוצאות ההליך, במורכבותו, במשאבים שנדרשו לניהולו ובהתנהלות בעלי הדין – כך על פי הקבוע בתקנות 151(א) ו-153(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: התקנות). ההוצאות נדרשות להיות סבירות והוגנות, ועל שיעורן לבטא איזון ראוי בין הבטחת זכות הגישה לערכאות ובין הגנה על זכות הקניין של הפרט, תוך שמירה על שוויון בין בעלי הדין (תקנות 152 ו-151(ב) לתקנות)".

63. ההליכים בתיק זה התמשכו על פני יותר מ-4 שנים, כאשר מדובר בתביעת מזונות של חמישה קטינים, שהטיפול בה אמור להסתיים בתוך חודשים ספורים. הסיבה להתארכות ההליכים נעוצה בעיקר באופן שבו ניהל הנתבע את הגנתו. מתחילת הדרך וכמעט עד סופה הוא טען, ושב וטען, כי הוא חסר כל, אין לו הכנסה ואין לו יכולת השתכרות, והתביעה הינה לסכומים חסרי אחיזה במציאות.

64. בכתב ההגנה נטען, כי: "אין לנתבע כושר השתכרות והכנסתו של הנתבע היא מינימאלית" (סעיף 6); "הנתבע היה ועודנו תלמיד ישיבה, ללא מקצוע וללא הכנסות כלשהן [ההדגשה במקור]; "הרכוש ש"רשום" על שם הנתבע נרשם על שמו מטעמי מיסוי והוא שייך להורי הנתבע ולא לנתבע עצמו ואין לנתבע כל גישה לרכוש זה. התובעת יודעת זאת אך בוחרת להצהיר שקר לבית המשפט" (סעיף 60).

65. בהמשך, חזר הנתבע על טענות כזב אלה. כך למשל, בתגובה לבקשה למזונות זמניים נכתב כי יש: "לדחות את בקשת המבקשת שכן לעומת המבקשת אין למשיב כל נכסים בהם הוא יכול להשתמש". בתגובה זו ביקש הנתבע לפסוק מזונות זמניים בסך 200 ₪ לכל ילד. הוא הוסיף וטען, כי: "אין אמת בטענות המבקשת באשר ל"מיליוני השקלים" של המשיב. לו היה הדבר כך, מדוע חיו הצדדים בצמצום ובדלות?"

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810 נ' ו.

66. כפי שפורט בהרחבה לעיל, מדובר על מצג שווא גמור, שבינו לבין המציאות, בה מחזיק הנתבע בין 7 ל-9 מיליון ₪ בחשבוניותיו, אין ולא כלום. בהצגת העובדות באופן הזה היטעה הנתבע את בית המשפט וגרם לכך שנפסקו מזונות זמניים נמוכים, תוך שבית המשפט מבסס את החלטתו על כך שהנתבע הינו אכן אברך חסר רכוש והכנסות.
67. בשל מצג השווא בדבר היקף רכושו והכנסותיו נאלצה התובעת לנקוט בהליכי גילוי מייגעים ויקרים שהאריכו את ההליכים והביאו לבזבוז משאבים רבים ולסבל מיותר של הקטינים, שנאלצו להמשיך לחיות דלות ועוני במשך השנים בהן התנהל ההליך. אחרי שהוכח כי הנתבע הינו אכן בעל אמצעים, הוא נטש את קו ההגנה של חוסר אמצעים והתמקד בטענה שיש לפסוק מזונות שיתאימו לרמת החיים הדלה לה הורגלו הקטינים. טיעון ציני זה נדחה בפסק הדין.
68. לאחר שהתגלה היקף רכושו, הנתבע אף הגדיל לעשות, עת אמר, באמצעות בא כוחו, כי מעולם לא טען שאין לו יכולת לשלם מזונות (עמ' 14, ש' 23 לפרוטוקול 17.11.2025).
69. בניסיון לתרץ את מצג השווא בנוגע להיקף ההכנסות והרכוש שלו, טען הנתבע בדיון ההוכחות, כי הוא לא היה מודע לטענות שנטענו בשמו בכתב ההגנה וביתר כתבי הטענות במשך השנים, והוא חתם על מה שהציגו בפניו בלי לקרוא ובלי לדעת מה כתוב שם, לרבות על תצהירים מטעמו (עמ' 52-56 לפרוטוקול 1.2.2026). אין להפריז בחומרת התנהלות זו, אשר שמה ללעג ולקלס את ההליך כולו. ניתן לקבוע, ללא היסוס, כי אין שחר לגרסה לפיה במשך 4 שנים הנתבע מגיש כתבי טענות, תצהירים, תגובות ועוד, נוכח בדיונים ומצוי בהליך לכל אורכו, וכל אותה עת הוא אינו מודע לטענות הנטענות בשמו, חותם על תצהירים לאחר שהוזהר כדין בלא לדעת מה כתוב בהם ובאופן כללי מנותק מהמתרחש בהליך. ניתן לקבוע, כי הנתבע ידע היטב על מה הוא חותם ומהן טענותיו, ולהניח כי הוזהר כדין ורק לאחר שהתברר כי הציג מצגי שווא והיטעה את בית המשפט במשך שנים, הוא חיפש מוצא מהמיצר ובדה מליבו את הגרסה המופרכת על אי-ידיעה כביכול, מה נטען בשמו.
70. הצדדים הציגו לבית המשפט את פירוט שכר הטרחה שהם שילמו לבאי כוחם. התובעת, באמצעות הוריה (ר' תגובת האם מיום 10.9.2025), שילמה לבאת כוחה, עוה"ד דרורי-סאלם, כ-550,000 ₪ והנתבע שילם לבא-כוחו, עו"ד פרימר, כ-1,000,000 ₪. סכומים אלה הינם עבור ייצוג בכלל התיקים שבין הצדדים. לדברי ב"כ התובעת, סכום ההוצאות אותו היא מבקשת לפסוק לטובת התובעת טרם שולם לה, ומדובר בחוב של התובעת אליה.
71. לאור התנהלות הנתבע כמתואר לעיל, התמשכות ההליך בעטיו, מצג השווא שהציג ואשר הביא להטעיית בית המשפט ולפסיקת מזונות זמניים בסכום נמוך ועדותו כפי שתוארה, יש לשפות את התובעת במלוא הוצאותיה כפי שנמסרו על ידה. אשר על כן, אני מחייב את הנתבע לשלם

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

26 מרץ 2026

תלה"מ 21-12-35810 ו. נ' ו.

לתובעת שכ"ט עו"ד והוצאות בסכום כולל של 118,000 ₪. סכום זה ישולם בתוך 30 יום, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל.

72. חוב העבר שהצטבר בגין המזונות ישולם בשישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון בהם ביום 10.4.2026.

ניתן היום, ח' ניסן תשפ"ו, 26 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

משה בראון, שופט

גט

OVER

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL

